

Vergiliuswedstrijd 2011-2012

Aeneis I, 208-222

Inleiding

Na de storm.

Nadat Aeolus op vraag van Juno een storm heeft ontketend tegen Aeneas en zijn gezellen, merkt Neptunus wat er aan de hand is. Vertoornnd stuurt hij de winden weg en brengt de zee in een oogwenk tot bedaren. De Trojanen zetten koers naar de Libische stranden. Aeneas landt met zeven van zijn twintig schepen. Eén schip is vergaan, de overige twaalf zijn elders terechtgekomen.

Aeneas beklimt de rotsen om uit te kijken over de zee; hij ziet geen andere schepen meer. Samen met zijn trouwe vriend Achates doodt hij vervolgens zeven herten, één voor ieder schip. Als de herten verdeeld zijn, spreekt Aeneas zijn mannen toe.

Het vlees van de gedode dieren wordt bereid en de Trojanen gebruiken de maaltijd. Na het eten komen de tongen los: iedereen maakt zich zorgen over de verdwenen vrienden.

Tekst

Talia voce refert, curisque ingentibus aeger spem voltu simulat, premit altum corde dolorem.	
Illi se praedae accingunt, dapibusque futuris; tergora deripiunt costis et viscera nudant; pars in frustra secant veribusque trementia figunt; litore aena locant alii, flammasque ministrant.	210
Tum victu revocant vires, fusique per herbam implentur veteris Bacchi pinguisque ferinae.	215
Postquam exempta fames epulis mensaeque remotae, amissos longo socios sermone requirunt, spemque metumque inter dubii, seu vivere credant, sive extrema pati nec iam exaudire vocatos.	
Praecipue pius Aeneas nunc acris Oronti, nunc Amyci casum gemit et crudelia secum fata Lyci, fortemque Gyan, fortemque Cloanthum.	220